

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 53. Ejusdem Cardinalis Instructio contra trium horum Præsulum
Ordinationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII. vata hæc dissidia penitus sublata: post
A. C. 1710. quam vero Malisolius Vapicensis Epis-
copus sua etiam Instructione Novum
Testamentum Montense, Patris Juve-
nini & Haberti Theologiam, neconon
Quesnelli reflexiones damnaverat, tum
vero nova exarsere dissidentium studia,
quippe Parisienses Canonici, pluresque
utriusque Cleri Sacerdotes Archiepi-
scopum incitarunt, ut injuriam a
Jesuitis sub trium horum Præsulum no-
mine sibi irrogatam ulcisceretur.

§. LIII.

*Eiusdem Cardinalis Instruccióne contra
trium horum Præsulum Ordinationes.*

Reflex. sur les Ordons. Horum impulsu Cardinalis Noaillius
Preface Hist. sequenti Pastoralem edidit Constitutio-
des Hexaph. pag. 14. nem contra Rupellensis, & Lucionensis
Lafiteau t. c. pag. 104. Præsulum Instructionem: Hos insimu-
labat, quod Jansenii errores impugna-
turi, tertiam ex quinque propositioni-
bus damnatis adoptarint, & vigesimam
sextam, necnon vigesimam octavam
Baij propositiones innovarint: Vapi-
censis vero Episcopus in sua Instruc-
tione cum tanto despectu de S. Augustino
locutus sit, ut videretur velle suos Di-
cesanos ab ejus Operum tanquam pe-
ricti.

CXV.
post-
Epi-
ovum
Juve-
econ-
, tum
studia,
esque
hiepl-
m a
m no-

ontra
i-

aillius
anno
tutio-
nenis
simu-
ugna-
tioni-
imam
avam
Vapl-
uctio-
ustino
Diz-
n pe-
ricu-

Sæc. XVIII.
A. C. 1710.

riculosorum lectione avertere, ac in- super ex hac Instructione laxioris do- ñinæ Protectores Regulas Divi Caroli Borr. & Concilii Tridentini decretis consonas spernere incipient: unde periculum sit, ne obdurati peccatores sine emendationis spe absolutionem prætendant, credantque, quod, quia Di- vina justitia quandoque eos sibi relinquit, impune pravis suis desideriis cedere possint; timendum etiam foret, ne scelera legi naturali opposita sub prætextu ignorantiae invincibilis excusentur, brevique omnes propositiones a Pontificibus & Clero Gallicano damnatae a perversæ doctrinæ Defensoribus innovandæ sint. Postea recensuit, quo Zelo ipse Jansenii hæresin, Quietismi errores, laxas doctrinas, Casum Conscientiæ, Theologiam Juenini, Portu- Regienses Moniales damnarit, & proscripscerit. Denique has Instructio- nes, quas *visibile artificium eorum, qui Episcopalis Ordinis hostes sunt*, appellata- bat, legere vel retinere, suis Diæcesa- nis inhibuit, seque aliam brevi Instructio- nem Pastoralem, qua scandalò ex hisce libellis orituro obvietur, editurum spo- pondit. Hæc agendi ratio summopere displicuit non paucis; sat peregrinum enim videbatur, quod Cardinalis suos Confratres damndi potestatem sibi

Q 2

arro-

Sæc. XVIII. arrogarit, sua condemnatione nova
A. C. 1710. tricas excitarit, eorumque Instruc-
tiones, cum tamen unice ad Baij & Jan-
senii errores ex D. Augustino confuta-
dos adornatæ fuissent, tanquam in fide
& moribus periculosaſ perstrinxerit, &
præcipue satisfactionis ſibi a Rege
Episcopis promissæ copiam propria vi-
dicta huic Monarchæ præripuerit: Ea
propter Rex per Pontchartrenium Co-
mitem Cardinali significari juffit, &
pervacaneum eſſe, ut a Rege audi-
postularet, eoquod ſibimetipſi jus di-
xifſet, proin Aulam non frequentare
donec aliter decretum fuerit. Ho-
nuntio Cardinalis velut fulmine pe-
cussus, Mentenoniæ, aliorumque
micorum ſuorum opem ad placandum
Regem implorabat, ſemper tamen ſua
agendi rationem vindicare intentus
rat: Nihilominus Mentenonia Car-
tentem Episcopum, Chetardium,
Parochum S. Sulpitii Viros Regis gra-
tia munitos follicitabat, ut hæc di-
dia indies magis excrescentia com-
pñere fatagerent, qui etiam Noaillius
tanquam Regiæ reconciliationis in-
dium proponebant, ut Jansenismi ſup-
cionem a ſe amoliretur, & propterea
Quesnelli libro patrocinari deſiftere.
Ad hæc vero Noaillius respondit
hunc librum a ſuis hostibus duntan-

impeti, ut sibi molestia fieret, vinctasque Sæc. XVIII.
eis daturum manus, si approbationem A.C. 1710.
suam retractare vellet: insuper literas ad
Mentoniam die undecima Maij de-
dit, in qua se quidem cessurum polli-
cebatur, suos tamen hostes, ac præ-
cipue Michaelem Tellierum, ceteros
que Jesuitas, qui eum multo abhinc
tempore insectantur, & quovis pretio
eum perdere moliuntur, minime cessa-
turos, nisi ipsis a Rege silentium im-
ponatur: Non deerant etiam ex præ-
cipuis Regni Episcopis, qui Noaillium
ad vindicandum suum honorem inci-
tarent, & quidem inter alios Agen-
nensis die decima quarta Maij in suis
literis utriusque Episcopi instructionem,
agendique rationem parum Christianam,
Ecclesiæ spiritui, disciplinæ, Sacris Ca-
nonibus, Charitati & unioni contrariam
appellans exclamavit: *Pudeat Episco-
pos, quod pro Instrumentis deserviant Je-
suitarum passionibus; alias hos duos Epi-
scopos vocavit venales, temerarios, &
calumniatores, alias vero Vapicensem
Episcopum pro hypocrita, versipelle &
ambitioso habuit.*

§. LIV.

*Petri Coddæi olim Sebasteni Archiepi-
scopi Obitus.*

Q. 3.

In eun.